

många fångar, dit äfven Jättepolyten hörer. — β) Benämning på sjelfva djuren i Djurväxterna (Zooflyterna). — 2) (med.) Köttväxt i någon af kroppens håligheter.

POLYPARTAD, poly'partadd, a. 2. Som liknar en poly'p (hem. 2).

POLYTEKNISK, pålytécknisk, a. 2. (från grek.) Som omfattar många särskilda konster eller vetenskaper. *P-t institut*, så beskaffad läroanstalt. [— teknisk.]

POLYTEISM, pålyte'issm, m. 3. (från grek.) Mångguderi.

POLYTEIST, pålyte'isst, m. 3. Månggudadyrkare.

POLÖRT, f. 3. Ört på Lappska fjällen, med hvita blommor. *Diapensia lapponica*.

POMADA, pomåda, f. 1. (fr. *Pomade*, ital. *Pomata*, af *Pomo*, äple) Hårsalva.

POMADERA, v. a. 1. Smörja med hårsalva. — *Pomadering*, f. 2.

POMERANS, --rånns, m. 3. (fr. *Pomme d'orange*, från ital. *Pomo d'arancio*, af nylat. *Pomum aurantium*, egentl. guldäple) Den guld-gula, saftiga och välsmakliga frukten af Pomeransträdet. *Insyttade p-er*. — *Ss. P-färgad*, -*glass*. -*gul*. -*konserv*. -*saft*. -*skal*.

POMERANSBRÖD, --ånnsbrö'd, n. 3. (kond.) Ett slags syltbröd, öfverstruket med pomeransblomglasur och doppadt på båda sidor i hvitt strösocker.

POMERANSBLOMMA, f. 1. Den väluktande, hvita blomman af pomeransträdet, hvilken har en aromatisk smak och brukas till beredande af pomeransvatten och pomeranssens.

POMERANSBRÄNNVIN, n. 3. Brännvin, satt på pomeransskal.

POMERANSESENS, --ånnsässånngs, m. 3. Se *Pomeransolja*.

POMERANSFÅGEL, m. 2. pl. — *fåglar*. En fågel af Vadarne, $9\frac{1}{2}$ tum lång, bröst och sidor roströda, med ett hvitt band öfver nacken. *Charadrius Morinellus*.

POMERANSKNOPP, m. 2. Den nyss bildade pomeransfrukten, torkad, af brun- eller svartaktigt grå färg och med kryddaktig smak.

POMERANSLUS, f. 3. pl. — *löss*. En insekt af Sköldluslägten. *Coccus Hesperidum*.

POMERANSOLJA, f. 1. Ett slags olja, som erhålles genom destillering af pomeransblommor. Kallas äfv. Neroliolja, Pomeranssens och Orangeblommeolja.

POMERANSSTÄNGER, f. 3. pl. Ett slags konfektur af insyttade pomeransskal i form af stänger.

POMERANSTRÄD, n. 3. Frukträd i södra länderna, med många arter, och hvars frukt kallas Pomerans. *Citrus aurantium*.

POMERANSVATTEN, n. 3. Ett slags väluktande beredning af pomeransblommor.

POMONA, pomöna, nom. prop. f. (myt.) Höstens eller frukternas gudinna.

POMP, på'mmp, m. sing. (lat. *Pompa*, af grek. *Pompä*, sändning) 1) Ståt, prakt. — 2) Fåfånglighet. — 3) (fig.) Ordprål.

POMPELMOS, påmmp'lmós, m. 3. Benämning på ett slags mycket stora apfelsiner.

POMPONG, påmmp'å'ng, m. 3. (fr. *Pompon*)

1) Ett slags grannlåt på fruntimmers hufvudbonader. — 2) Tofs af ull, silke eller guld på schakåer.

POMPÖS, påmmp'ös, a. 2. 1) Ståtlig, praktfull. — 2) (fig., om stil) Högtrafvande, svassande, prålände, bombastisk.

PONERA, v. a. 1. (lat. *Ponere*) Förutsätta, antaga.

PONSBACK, på'nnsback, m. sing. Ett slags sammansatt metall.

PONSO, på'nnsö, s. o. adj. oböjl. (fr. *Ponceau*, åkervallmo) Ett slags mörkröd bjert färg, lik åkervallmons. — Man säger äfv. *Ponsoröd* och *Ponsorödt*.

PONTAK, på'nntack, m. sing. En sort franskt mörkrödt vin ifrån trakten af en ort med samma namn i Bearn.

PONTIFIKAT, pånntifikát, n. 3. o. 3. (från lat.) 1) En öfversteprests värdighet. — 2) Påfvevärdighet.

PONTIUS PILATUS, på'nntsiuss pilátuss, nom. prop. m. Namnet på den romerska prokurator i Judeen, som dömdé Jesus till döden. (Fig. talesätt) *Stå för P. P.*, stå till rätta, undergå strängt förhör, svår ransaking, pröfning.

PONTO, på'nnto. (i lomerspelet) Hjerter- eller ruteräss såsom fjerde trumfen, då man spelar i dessa färger.

PONTON, pånntón, m. 3. (fr.) 1) Flottbro till skepps kalfatring, till mudderarbete, m. m. — 2) *Pontoner* kallas äfven ett slags lätta båtar, som i krig medföras, för att öfver dem i hast slå bryggor.

PONTONBRYGGA, pånntónbry'gga, f. 1. Brygga, som hvilat på pontoner.

PONTONIER, pånntoniä'r, m. 3. (fr.) Arbetare vid en armé, inöfvad till broars slående af pontoner. — *Ss. P-corps*.

POPP, m. 2. Se *Härfågel*.

POPPEL, på'pp'l, m. 2. pl. *popplar*. Ett ganska artrikt träslag af fam. *Salicinea*, dit äfv. Aspen hörer. *Populus*. Se *Balsam*-, *Pyramid*-, *Silfverpoppel*.

POPPELPIL, på'pp'lpi'l, f. 2. Se *Flugträd*.

POPPELRÄD, n. 3. Se *Poppel*.

POPULARISERA, v. a. 1. Göra omtyckt af folket, fattlig eller begriplig. — *P. sig*, ställa sig in hos folket. — *Populariserande*, n. 4. o. *Popularisering*, f. 2.

POPULARITET, ---ét, f. 3. 1) Folkgunst, — 2) Egenskapen hos en skrift, att vara allmänt fattlig, att kunna fattas af menige man.

POPULATION, ---tschón, f. 3. (lat. *Populatio*) Befolkning, folkstock.

POPULÄR, --ä'r, a. 2. (fr. *Populaire*, af lat. *Popularis*) 1) Som står väl hos folket. — 2) Lämpad efter menighetens begrepp, allmänt fattlig.

POPULÄRT, adv. 1) På ett sätt, som vinner folkets bifall. — 2) På ett allmänt fattligt sätt.

POR, m. 3. (grek. *Poros*, genomgång) Liten öppning, mellanrum i en kropp. Brukas mest i plur. *P-erna i människokroppen*, svethålen, utdunstningshålen.

PORFYR, på'rrfy'r, m. sing. (grek. *Porphyra*, purpur) En af flera olika mineralier sammansatt vacker stenart, vanligen af gråaktig, brun eller röd grundfärg med isprängda olikfärgade korn samt betydlig hårdhet. — *Ss. P-urna*, -*vas*. [Porphyr.]

PORLA, på'rta, v. n. 1. 1) Sakta koka. Betecknar ljudet af de dervid sönderspringande bubblorna. *Tekannan p-r*. — 2) Rinna med ett sorlande ljud. *En bäck som p-r nere i dalen*. *P. upp*, uppvälja. — *Porlande*, n. 4.

PORLAF, pörláv, m. 2. pl. — *lafvar*. Lafsläktet *Porina*, på trädstammar.

PORPHYR, se *Porfy'r*.